

[Poul Hansen (Kalundborg).]

kommende vil mene, at denne sag forsvåvdt er drøftet.

Under finanslovdebatten i oktober måned tog vi stilling til dette spørgsmål; jeg gjorde dengang på socialdemokratiets vegne rede for vort syn derpå, og vi føler ingen trang til ved denne lejlighed igen at gå ind i en diskussion angående dette spørgsmål. Men det forekommer mig, at forbindelsen mellem det problem, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard egentlig ønsker drøftet og belyst, og det forslag, som det ærede medlem m. fl. har stillet, glipper på nogle punkter.

Jeg synes ikke, der står det i forslaget, som det ærede medlem egentlig ville have sagt dermed. Jeg synes, dette er kommet frem i den diskussion, som allerede har været ført mellem det ærede medlem og den højtærede udenrigsminister. Det kom bl. a. frem i det ærede medlems svar på den højtærede udenrigsministers bemærkninger om en valglovsbehandling, hvor det ærede medlem begyndte at tale om, at ved en sådan fremsættelse af et valglovsforslag var der jo ikke tale om at foregribe en beslutning i rigsdagen. Men det er jo egentlig ikke det, der står i det forslag, som det ærede medlem har stillet. Der står — jeg beder om den højtærede formands til-ladelse til et citat —:

„Folketinget udtaler, at ingen regerings-handling, der indebærer mulighed for at øve indflydelse på Danmarks statsretlige forhold, bør foretages, uden at den er godkendt ved beslutning af rigsdagen.“

Det siges altså deri, at enhver regerings-handling, der blot så meget som har *mulighed* for at øve indflydelse på Danmarks statsretlige forhold, skal godkendes i forvejen af rigsdagen. Og begrebet „statsretlige forhold“ er jo — som det fremgår af den diskussion, der har været ført — både ganske omfattende og, tør jeg vel sige, ganske usikkert.

Vi har derfor den opfattelse hos os, at hvis det forslag, som det ærede medlem har stillet, blev vedtaget i den ordlyd, det har, ville det på en helt urimelig måde binde enhver regering, fordi det kunne fortolkes meget vidtgående — man er jo ikke altid herre over, hvilken fortolkning der vil blive bragt i anvendelse. Derfor mener vi ikke at kunne medvirke til gennemførelse af forslaget i den skikkelse, det har.

Det ærede medlem har jo sommetider — og jeg erkender med megen ret — klaget over, at udvalgsbetænkninger ikke blev formuleret med fornøden omhu. Jeg må for mit eget vedkommende bekende, at jeg

nogle gange med skam har måttet bøje mit hoved og give det ærede medlem ret i denne kritik. Men når jeg ser formuleringen af det foreliggende forslag til beslutning, synes jeg ærlig talt, det er det ærede medlems tur til at bøje hovedet, fordi denne formulering ikke svarer til det, der har været tanken med forslaget.

Vi fra vor side vil ikke være med til en sådan binding af en regerings handlefrihed, som efter ordlyden i forslaget synes at være tilsigtet. Vi vil derimod gerne — som jeg allerede har sagt — være med til i et udvalg at drøfte det af det ærede medlem rejste problem og, hvis man bliver enig om, at det er fornødent, også hjælpe det ærede medlem til at finde en mere rimelig og passende formulering af det, der eventuelt skal udtales her i det høje ting.

Elgaard: De begivenheder, som ligger nogle måneder tilbage, og som er begrundelsen for det af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard og andre ærede medlemmer stillede forslag til beslutning, er jo af en sådan karakter, at de uden tvivl har gjort et betydeligt indtryk på tingets ærede medlemmer, uanset om de har været behandlet her i salen, eller man, som det skete, blev underrettet på anden måde. Venstre har tiltrådt disse beslutninger, og dette medansvar vedstår vi.

I fortsættelse deraf vil jeg sige, at jeg har den opfattelse, at hverken den forrige regering eller den nuværende regering nogensinde har haft den tanke i forbindelse med de alvorlige ting, vi har været stillet overfor, på nogen måde at gå rigsdagens ret for nær, ja, jeg vil endogså mene, at man kan udtrykke det så stærkt, at man kan være helt sikker på, både for vore regerings vedkommende og for tingenes ærede medlemmers vedkommende, at dette er der i virkeligheden ingen fare for.

Jeg kan i og for sig rent principielt give tilslutning til den idé, der ligger i forslaget til beslutning, men må, også med baggrund i den højtærede udenrigsministers og andre ordføreres taler, sige, at det vil vist være nyttigt, at man ser nærmere på de ting, som det kan få konsekvenser for, dersom en sådan beslutning vedtages, i et udvalg, hvorved vi forhåbentlig kan nå til en affattelse, som dækker det, der i virkeligheden — antagelig også fra det radikale venstres side — tilsigtes.

Jeg kan derfor på venstres vegne tiltræde, at forslaget behandles i udvalg, og at man derefter søger at komme til enighed.